

Pia Kjærsgaard (FP):

Det var ikke særlig opmuntrende at høre statsministerens åbningstale. Fremskridtspartiet opfatter den som et knæfald for Socialdemokratiet og så absolut ikke som en tale, der udviste forståelse for vælgerne dom ved valget den 8. september 1987.

Som det så rigtigt har været fremført heroppe, fatter vi ganske enkelt ikke, at regeringspartierne ikke har lært af valget den 8. november 1987, og at man ikke har taget ad notam, at den politik, man har ført gennem de sidste år, er vælgerne ikke tilfredse med. De ønsker ikke, at en borgerlig regering skal samarbejde med Socialdemokratiet eller Det Radikale Venstre, uden at Fremskridtspartiet kommer ind og får mere indflydelse.

Statsministeren vil benytte sit nye mindretal til at føre socialdemokratisk politik i forstærket grad. Hvis mine bange anelser slår til, ligger det helt klart, at regeringen har bragt sig på en kollisionskurs, hvilket vælgerne vil forstå at straffe endnu hårdere ved næste valg end ved det, vi netop har haft.

Det er helt uforståeligt, at den sviende øretæve, de fire regeringspartier har fået, ikke har gjort større virkning. Det er også helt fantastisk, at statsministeren i den grad har ladet sig kyse af et radikalt parti, der undergraver demokratiet ved sin apartheidholdning, noget, som Det Radikale Venstre ellers siger at det tager afstand fra.

Der er naturligvis flere ting i talen, som lyder positive, hvis man altså ser på det indholdsmæssige. Men det er ikke første gang, at statsministeren holder en åbningstale. Det gjorde statsministeren rent faktisk også i 1982, da statsministeren tiltrådte. Det var en god åbningstale, men vi er bare i Fremskridtspartiet utilfredse med, at man ikke har holdt flere af de ting, man lovede på daværende tidspunkt. Vi har jo en vis erfaring for, hvor meget man skal lægge i statsministerens mange ord. Det interessante ved statsministerens opfordring til samarbejde er, at statsministeren gang på gang har undsagt et samarbejde med Fremskridtspartiet, fordi vi stemte imod finansloven i 1983 med dens gigantunderskud.

Statsministeren har derimod intet imod at samarbejde med Socialdemokratiet, som i 1983 helt uberegneligt også stemte imod finanslo-

ven. Der er altså ingen sandhed i statsministerens ønsker om samarbejde, men kun et ønske om at komme så tæt på Socialdemokratiet som overhovedet muligt.

Så vidt jeg husker, har Venstre tidligere prøvet at være i nært samarbejde med Socialdemokratiet, og det gik jo slet ikke. Den regering blev en parentes i historiebøgerne. De dårlige erfaringer skræmmer sandsynligvis ikke, angiveligt fordi denne regerings medlemmer hykler og undlader at følge vælgerne ønsker.

Statsministeren har et par gange givet udtryk for, at han og regeringen er kommet på en særdeles vanskelig opgave. Det skal nok være rigtigt, hr. statsminister, men hvis statsministeren ikke mener at kunne magte opgaven, jamen så træd dog tilbage med det samme! Fremskridtspartiet har i valgkampen og også efter valget naturligvis rakt hånden frem til samarbejde. Denne hånd betragter vi nu som afvist, og det bringer regeringen i en selvvalgt vanskelig situation.

Fremskridtspartiet står herefter fuldstændig frit og kan ikke stå inde for regeringspartierne som automatisk støtteparti. I den udstrækning, vi tages med på råd, vil vi være ekstra positivt stemt over for forslagene. Men vil regeringen ikke støtte os, kan vi da heller ikke støtte den.

Jeg beklager, at regeringen foretrækker at fortsætte sin indsmigren sig hos Socialdemokratiet i stedet for at arbejde på at styrke det ikke-socialistiske flertal. Stakkels, stakkels danske befolkning, der troede på, at vi nu fik en regering, der ville tænke og handle ikkesocialistisk!

Må jeg så ikke godt sige til Det Radikale Venstre, at magen til useriøs holdning til tingene har jeg aldrig nogen sinde før hverken set eller hørt i dansk politik. Fremskridtspartiet er faktisk bedøvende ligeglad med, om der findes partier herinde, der finder, at deres vigtigste samfundsopgave er at undergrave demokratiet. Det er jo sådan set ikke vores problem. Der findes allerede på venstrefløj i dansk politik nogle partier, der har samme opfattelse, men at akademikerpartiets medlemmer ikke har bedre at tage sig til, er uhørt, og Det Radikale Venstre må derfor være helt klar over, at Fremskridtspartiet vil modarbejde den slags udemokratiske holdninger, som ikke mindst hr. Niels Helveg Petersen har stået for.